

Vitträsket - en pärla med rent vatten och fin fisk.

Det finns många vackra sjöar och vattendrag i vår herres hage. En av dessa pärlor i tillvaron är utan tvekan sjön Vitträsket intill Sörbyn i Råne älvdal. Redan när jag för första gången trampade Sörbyns marker kände jag en varm våg av välbefinnande i kroppen. Landskapet var skönt kuperat, därtill med en vacker by mysigt nerbäddad i djup sommargrönnska. Mellan träden glittrade det från en sjö med ett närmast förföriskt utseende.

Vinter- och sommarfiske.

Nu har det gått några år sedan händelsen och varje år gästar jag bygdens egen rödingsjö. Det hela började egentligen med att min mångårige vän Palle Andersson, bördig från byn, fick en flugfångad röding på 1,7 kilo. Eftersom rödingen alltid har intresserat mig antog jag Palles inbjudan. Det var i Vitträsket vi skulle fiska röding, ett bra alternativ till många gånger långa och tidsödande resor till fjällen.

Det är Sörbyn Sundsnäs Fiskevårdsförening som sköter fisket, inplanteringen och bevakningen av det välordnade arrangemanget i Vitträsket. Rödingen är inplanterad men förtar för den skulle inte tjusningen av att konfronteras med den skygga fisken. Intressant är att fiskevårdsföreningen har byggt lämpliga lekbottnar och planterat ut ögonpunktad rom. Arrangörerna vet idag inte med bestämdhet hur detta har lyckats men har goda förhoppningar om självreproducerande fiskbestånd. Det finns indikationer på att experimentet har lyckats.

För Vitträskets del är fiskesäsongen indelad i en pimpel- och en sommarfiskeperiod. Vinterfisket brukar ta sin början redan på annandag jul och fortgå till och med trettondagsafton. Under den korta tiden gäller endast dygnskort. Därefter är det tillåtet igen att fiska från och med den sista lördagen i februari till och med den sista september. Då gäller även årskortet.

Fjällets Greta Garbo.

Rödingen är en fascinerande fisk. Jag har stött på den under många av mina fjällfiske och skyggare och mer arrogant varelse får man faktiskt leta efter. Jag brukar under stundom kalla den för "Fjällets Greta Garbo", skygg, oemotståndlig och vacker.

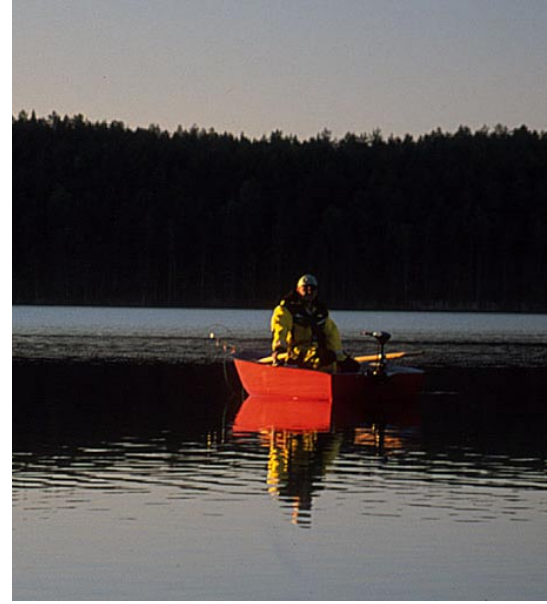
I en enklare ekologisk beskrivning brukar vi prata om fjällrödingar och storrödingar. Biologerna brukar tala om minst tre "modeller" där den tredje i så fall skulle vara en tvillingart som kallas "tita" eller "rödingtita". Vissa gör också skillnad på stor och liten fjällröding.

Till motsats mot sina artfränder lever titan oftast i sjöars bottenområden och har en trög och långsam tillväxt. Av många anses den knappast ätbar. Rödingen i Vitträsket är en form av storröding som vi i dagligt tal brukar kallas Hornavanröding.

I slutet av april i år kulminerade pimpelfisket med ett antal granna rödingar över kilot. Våren har kommit och nu ser åtminstone jag tiden an med stor tillförsikt. Sedan några år tillbaka är vi ett gäng kompisar som brukar stämma träff intill Vitträsket för att flugfiska med hjälp av flytringar. Det har verkligen varit ett underhållande fiske med trevliga minnen och minst lika många dråpligheter. Jag vill inte påstå att jag är någon stjärna på det här med flytringsfiske efter röding, men roligt är det.

Flytringsfisket.

Det har också visat sig att flugfisket i Vitträsket har varit mest intressant på försommaren. Detta kan förklaras med att rödingarna drar ut på djupet så snart som vattnet har blivit varmare. För min egen del vill jag gärna ha lugna kvällar med blanka vatten och värme i luften. Då kan man se de små eggande vakringar i solnedgången. Fiskarna går oftast i mindre stim och jagar för det mesta små insekter av typer som fjädermygglarver och dess puppor. Flugfisket blir en total utmaning med små imitationer apterade på oftast mycket tunna tafsar. Flytringen i sig verkar inte skrämra rödingarna, som synbarligen, med gott mod och trygghet, kan komma flytetyget mycket nära. Den bästa strategin är därför att "paddla lugnt" med simfötterna och invänta mer kastvänliga avstånd.

Jag har i alla tider varit motståndare till flytringar i fjällmiljöerna. Orsakerna till mitt ställningstagande är bland annat att fjällfiskars miljöer är mer näringsfattiga och att fiskar också måste få en viloplats i tillvaron. Det kan inte vara riktigt att man kan fiska med flytring i små- och medelstora fjälltjärnar, än mindre i strömmande fjällåars selbildningar. Däremot kan flytringen passa bra i större sjöar och framför allt i inplanterade fiskevatten. Ett sådant exempel är just flytringsfisket i Vitträsket.

Det är alltid trevligt att fiska på ett vatten med god ordning och kontroll. Så är det i Sörbyn Sundsnäs Fiskevårdsförening. Därför har organisationen kring fisket låtit trycka upp en trevlig folder med all den nödvändiga information som en sportfiskare behöver. Broschyren finns bland annat i fiskekortslådan vid idrottsgården.

Föreningen önskar att sportfiskare skall rapportera sina iakttagelser i Vitträsket. Sålunda är man intresserad av att se hur fisket eventuellt förändras, om de större fiskarna ökat i antal eller om sjukdomar har upptäckts.

Sådan information är viktig för de människor som har den goda viljan att ställa upp för oss sportfiskare. Nu är det vår och snart har vi återigen öppna vatten att fiska på. Nu är det tid att kontrollera gummiringen och finjustera simfötterna.

Norrbottens-Kuriren 2001. - Gunnar Westrin -

